

„KARTANONAAPURUKSET“

On olemassa sellaisia siivekkäitä sanoja, jotka ilmaisevat hämmästyttävän sattuvasti melko monimutkaisia ilmiöitä. Tällaisiin sanoihin kuuluu epäilemättä erään tilanherran, Valtakunnanduuman oikeistoenemmistön jäsenen sanonta Goremykinin puheesta, jonka tämä piti Duuman historiallisessa istunnossa huhtikuun 22 pnä.

„Kuinka mieluisaa olisikaan nähdä I. L. Goremykin kartanonaapurinani!“

Nämä sanat, jotka lausuttiin sinä päivänä, jona työläisiä talonpoikaisedustajat ajettiin pois Valtakunnanduumasta, on erittäin hyvä muistaa nyt, kun pois ajetyt edustajat ovat jälleen ottaneet paikkansa. Nämä sanat kuvaavat erinomaisesti sitä voimaa, jonka kanssa demokraatit joutuvat Duumassa ja Duuman ulkopuolella tekemisiin.

Aatelispahanen, joka tuon siivekkään sanonnan sutkautti, tahtoi laskea leikkiä, mutta vahingossa tulikin sanoneeksi totuuden, vakaan ja paljon syvämmän totuuden kuin oli aikonut sanoa. Tosiaankin, koko tuo IV Duuma, koko tuo oikeistolaisten ja lokakuulaisten muodostama enemmistö ja sitten myös Valtakunnanneuvoston „korkeat virkamiehet”,—keitä he ovat, elleivät „kartanonaapuruksia”?

Venäjällä on 194 salaneuvoksen hallussa 3.103.579 desjatiinaa maata, siis keskimäärin yli kaksikymmentätuhatta desjatiinaa kutakin salaneuvosta kohti. Ja kaikilla Venäjän suurmaanomistajilla, joita on vajaa 30.000, on yhteensä 70 miljoonaa desjatiinaa maata. Juuri tällä luokalla on enemmistö sekä Valtakunnanduumassa että Valtakunnanneuvostossa kuin myös korkeimman virkamiehistön

keskuudessa puhumattakaan zemstvosta ja paikallisesta itsehallinnosta. Kaikki he ovat „kartanonaapuruksia”.

Nykyisenä kapitalistisena aikanamme tulee „kartanonaapuruksista” itsestensä yhä useammin tehtailijoita, viinanpolttajia, sokerinkeittäjiä y.m.s., he osallistuvat yhä enemmän kaikenlaisiin kauppa- ja teollisuus-, finanssi- ja rautatieyrityksiin. Suuraatelisto punoutuu tiukasti yhteen suurporvariston kanssa.

„Kartanonaapurukset” ovat Venäjän paras *luokkaorganisaatio*, sillä he eivät ole järjestyneet ainoastaan naapuruksina, eivät ainoastaan liittoihin, vaan he ovat järjestyneet myös valtiollisena voimana. He ovat ottaneet haltuunsa kaikki tärkeimmät laitokset, tehneet ne „omaksi kuvaksensa, kaltaiseksensa”, omien „tarpeittensa” ja intressiensä mukaan. Valtiomme rakenteessa on tietenkin olemassa sellaisia hyvin tärkeitä erikoisuuksia, jotka johtuvat Venäjän sota-historiasta j.n.e., erikoisuuksia, jotka saattavat joskus synnyttää tyytymättömyyttä tilanherraluokassakin. Mutta yleensä puhuen herrat isovenäläiset tilanomistajat antavat erinomaisen mallinäytteen *luokkaorganisaatiosta*!

Porvaristomme käyttää huonosti tätä mallia, se pelkää esimerkiksi ajatellakin *oman* luokkansa järjestämistä valtiolliseksi voimaksi. Mutta sen sijaan proletariaatti, järjestyessään luokaksi, ei ole milloinkaan unohtanut eikä milloinkaan unohda „kartanonaapurusten” erinomaista mallinäytettä...